

po druhé se napila,
modrý plamen pustila.

Po třetí se napila,
plamenem se chytla.⁴⁾

Vystavte mě za dveře,
nech mě větr prověje.

Dy ses chtěla provějet,
měla's na mšu chodívat.⁵⁾

Proč, zvony, nezvoníte,

a snad o mně nevíte?

Zvony začaly zvonit:
Nechtěla's na mšu chodit.

Dyby's byla chodila,
tož's v pekle byt neměla.

Dajte ju tam na lože,
kde jsú břitvy a nože.

A jeli tu formani,
velmi biči praskali.

O, formani, formani,
esli ste vy z mej strany
z Holomúca, z Opavy?

Řekněte tam matce mé,
dcerušky má eště dvě,

by je lepší trestala,
než mě hřišnú chovala,
do peklach se dostala.

Do pekla horúcího,
Nevyjdu nikdá z něho.⁶⁾

¹⁾ A já víンka nesmím vít,
třeba je mi na mšu jít.

Už, děvečko, už po mši,
už se lidé rozešli.

²⁾ Stup, děvečko, do koče,
jak nám to pěkně svědčí!

Tři dni, tři noci jeli,
nikde cesty neměli.

Samo šáší, hamrazí,

kde se dábel prochází.

aneb:

Jenom dycky po horách,
po d'ábelských komorách.

³⁾ Jeden dvěřa otvívá,
druhý pohár vymývá.

⁴⁾ V oheň se obrátila
(a tu končí někde píseň,
snad zmatením s písni jinou).

⁵⁾ Otevřete mřežičku,
ať si schladím hlavičku.

Nepřišlas na to, milá,
abys se tu chladila,
ale bys tu shořela.

⁶⁾ Kerá múdrá děvečka,
nevij ve mšu věnečka.

Jako já sem vijala,
do peklach se dostala.

53. Jiné čtení a pění

[: Na mšu svatú zvonijú, :]
[: panenky se strojijú. :]

Všecky idú pod věnci
a za nimi mládenci.

Jenom jedna nebyla,
pro věnec se vrátila.¹⁾

Do zahrady vkročila,
tři růžečky utrhla.

Tři růžečky utrhla,
tři věnečky uvila.

První vínek zavíjá,
kněz mšu svatú začíná.

Druhý vínek zavíjá,
kněz svůj kalich pozvívá.

Třetí vínek zavíjá,
kněz mšu svatú zavírá.

Do kostela běžela,
mšu svatú omeškala.

Potkal tě ju jeden pán,
a to byl ten d'ábel sám.²⁾

Kam, děvečko, kam ideš,
do kostela nepřindeš.

Du, pane, do kostela. —
Mšu svatú sem zmeškala?

Mšu svatú si zmeškala,
kázání neslyšela.

Skoč, děvečko, na kamen
a z kamena na třemen.

A z třemena na můj kůň,
pojedeme na hrad můj.

Pojedeme do pola,
kde's jak živa nebyla.

Ke kostelom přijeli,
zdaleka vyhýbali.

K šibenicám přijeli,
zdaleka se klaňali.

Co to, pane, děláte,
kostelom vyhýbáte?

Kostelom vyhýbáte,
šibenicám se klaňáte?

To jsú naše kostely,
by ste hřišní věděli.

Z Osvětiman